

о. Андрій Бунь, викладач ДДС

Сьогодні, коли переживаємо важкий час у нашій державі, маємо розуміти, що молодь – єдина надія, яка зовсім по-іншому бачить майбутнє. Вона є новою категорією людей, яка в майбутньому має підіймати наш народ і державу з кризи, в якій ми опинилися сьогодні. Тому так важливо формувати християнський світогляд молоді, щоб у пізнішому часі це зерно, яке ми нині засіємо, дало належні плоди.

Ми маємо розуміти, що молодь не є проблемою для нас. Навпаки, молодь – незаплямлена частина нашого суспільства, яка переживає дуже важливий період у своєму житті. Це час, коли весь світ молоді повний життям, коли вона мріє зробити цей світ кращим.

Сучасна молодь потребує уваги, спілкування. Подібно як діти в наших родинах потребують уваги батьків, які б дарували їм свій час, любов, допомагали їм знаходити відповіді на складні запитання, так само і молодь знаходиться на тому етапі життя, коли має приймати життєво важливі рішення, від яких залежить усе її подальше життя: ким я хочу бути?, як зрозуміти своє покликання?, яку професію обрати?, хто має бути супутником мого життя? Молодь турбують дуже глибокі питання, і вона очікує на них серйозної відповіді.

В молодому віці кожна людина переживає певні кризи свого релігійного життя. Вона починає перевіряти, переосмислювати все те, що з дитинства чула, знає про Бога. Часом окремі молоді люди, які належали до молодіжних релігійних спільнот, починають ставати не надто активними. Це не означає, що вони відпали від релігійного життя. Це означає, що в них розпочався новий період у пізнанні Бога. У цьому періоді молодь ставить дуже складні запитання і потребує чітких моральних відповідей.

Молодь шукає себе у житті, в тому числі і в Церкві. Вона очікує від Церкви простору, де б можна було себе реалізувати. Молодь не терпить формалізму. Вона відразу відкидає формальний спосіб релігійного почитання. Молодь шукає спільноти людей, які є справжніми, чистими, відкритими. Молоді особистості спонтанно відчують фальш і неправду.

Молода людина потребує середовища любові. Кожен хоче, щоб його любили. Якщо немає тих, найближчих, які можуть зіграти нас любов'ю, то завжди з'являється відчуття недостатку тепла і любові. Тоді молодь починає шукати середовища, де можна було б цю недостачу компенсувати, і в цих пошуках часто може заблукати. Тому так важливо створити середовище, де духовні отці давали б духовним дітям це тепло. Якщо дитина виростає в агресивному оточенні або в середовищі, де ніхто нею не цікавиться, тоді вона глибоко страждає, і це відбивається на її майбутньому житті. Первинним середовищем, де плакається гідність людини, є сім'я і Церква.

Молодь у своєму пошуку Бога є подібною до жінки-самарянки, яка є спраглою і просить води живої (пор. Йо 4,15). Тому необхідно нести для молодих людей живу воду, живого Бога. Світ крокує вперед дуже швидко. З'являються нові технології, змінюється мода, на що молодь є дуже чутливою. У своїй праці з молоддю Церква має це розуміти. Потрібно бути дуже креативними і цю спрагу втамовувати щораз в новий спосіб, такий, щоб молода людина могла її сприйняти. Ми постійно маємо шукати нові форми, методи, способи, щоб влучно донести Слово Боже до молодої особи. Апостол Павло говорить, що Христос вчора і сьогодні той самий (пор. Євр 13,8), але людина у своєму пошуку щоразу потребує нових способів спілкування з Богом. Потрібно йти в ногу з часом, знаходячи нові, зрозумілі для молоді, способи, щоб з їх допомогою донести їй вічні істини, допомогти відкрити живого Бога відповідно до сучасної молодіжної культури.

Не можна чекати, поки молодь сама прийде до Церкви. Потрібно нам іти до молоді. Адже сьогодні існує чимало середовищ, де молодь розпорошується, губиться, втрачає контакт з Богом. Якщо ми хочемо, щоб молодь жила і розвивалась у християнському руслі, маємо бути там, де вона є, бути з нею і серед неї. Коли ми зуміємо віддати свою працю заради молоді, тоді вона зможе побачити в Церкві не якусь холодну інституцію, а материнську спільноту людей, яка цікавиться її життям і хоче стати поруч. Саме за такими молодими людьми майбутнє зростання і розвиток Церкви та відродження Української Держави зокрема.

о. Андрій БУНЬ, Молодь і Церква: виклики та перспективи // СЛОВО №4 (76)